

Trešdiena, 2006. gada 13. decembris

Ar aktīviem nodrošināti īstermiņa parāda vērtspapīri

8. uzskata, ka ne tikai divpakāpju ar aktīviem nodrošināti īstermiņa parāda vērtspapīri (*asset-backed commercial papers*) jāakreditē kā plašai sabiedrībai pieejami ieguldījumi, un tādēļ aicina Komisiju, ievērojot III PKVIU direktīvas 19. panta 1. punkta h) apakšpunkta ceturto ievilkumu, kā PKVIU ieguldījumus atļaut arī citus ar aktīviem nodrošinātus īstermiņa parāda vērtspapīrus;

*
* *

9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un EVRK.

P6_TA(2006)0568

Paplašināšanas stratēģija un galvenie uzdevumi 2006.-2007. gadā

Eiropas Parlamenta rezolūcija attiecībā uz Komisijas paziņojumu par paplašināšanas stratēģiju un galvenajiem uzdevumiem 2006.-2007. gadā (2006/2252(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par paplašināšanas stratēģiju un galvenajiem uzdevumiem 2006.-2007. gadā (COM(2006)0649),
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 27. septembra rezolūciju par Turcijas progresu ceļā uz pievienošanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā prezidentūras izdarītos slēdzienus 1993. gada 21.-22. jūnija Kopenhāgenas Eiropadomē un 1995. gada 15.-16. decembra Madrides Eiropadomē, 1997. gada 12.-13. decembra Luksemburgas Eiropadomē, 2003. gada 19.-20. jūnija Saloniku Eiropadomē un 2004. gada 16.-17. decembra, 2005. gada 16.-17. jūnija un 2006. gada 15.-16. jūnija Briseles Eiropadomē,
- ņemot vērā tā 2006. gada 16. marta Stratēģisko dokumentu par 2005. gada paplašināšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā tā 2006. gada 19. janvāra rezolūciju par pārdomu periodu: struktūra, temati un konteksts, lai novērtētu debates par Eiropas Savienību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A6-0436/2006), tā kā:
 - A. Eiropas Savienība ir uz kopējām vērtībām balstīts un ar kopējiem mērķiem pamatots politisks projekts;
 - B. ES ir izveidojusies par demokrātisku valstu politisku savienību, kas ir uzticīga demokrātijas normām un nemiņīgi attīsta demokrātijas kultūru;
 - C. stimuls, ko deva izredzes kļūt par ES dalībvalsti, nenoliedzami ir veicinājis reformu gaitu, nostiprinājis demokrātiju, veicināja cilvēktiesību ievērošanu un palielināja stabilitāti kaimiņvalstīs;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0381.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2006)0096.

⁽³⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 306. lpp.

Trešdiena, 2006. gada 13. decembris

- D. 2003. gada 19.-20. jūnija Saloniku Eiropadome no jauna apstiprināja saistības sakarā ar Saloniku programmas pilnīgu īstenošanu, bet 2006. gada 15.-16. jūnija Eiropadome vēlreiz apstiprināja tās vēlmi ievērot saistības pret Dienvidaustrumeiropas valstīm (Turciju un Horvātiju, valstīm, ar kurām pašreiz norit pievienošanās sarunas, bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku/FYROM kā kandidātvalsti un Rietumbalkānu valstīm kā potenciālajām kandidātvalstīm) sakarā ar paplašināšanos, pasvīturojot nepieciešamību nodrošināt, lai ES "pēc paplašināšanās būtu spējīga funkcionēt politiski, finansiāli un institucionāli";
- E. ES ir jāvadās no tās nesalaužamās uzticības demokrātijai un pārliecības, ka demokrātija darbojas vienīgi tad, ja tās *demos* — Eiropas pilsoņu kopums — atzīst un atbalsta šīs savienības paplašināšanos, uzņemot jaunas dalībvalstis un integrējot to pilsoņus;
- F. Eiropas Parlaments kopā ar valstu parlamentiem, kā arī ar reģionālo un vietējo pašvaldību un pilsoniskās sabiedrības atbalstu var dot ieguldījumu paplašināšanas procesa pārredzamības un atbildības uzlabošanā, tādējādi palielinot sabiedrības vienprātību šajā jautājumā;
- G. paplašināšanās procesam — kā tas noteikts Līgumā — jāveicina Eiropas integrācija un jāpalīdz apvienot Eiropas tautas arvien ciešākā savienībā, bet tas nedrīkst graut šā projekta politisko raksturu; tam Eiropā jāveicina miers, drošība, stabilitāte, demokrātija un pārticība;
- H. tādēļ, domājot par Savienības nākotni, jāņem vērā Savienības spēja integrēt jaunas dalībvalstis;
- I. deklarācijā, ko pieņēma 1993. gada 21.-22. jūnijā Kopenhāgenas Eiropadomē kā svarīgs apsvēruma tika minēta "Savienības spēja uzņemt jaunus dalībvalstis, vienlaikus saglabājot Eiropas integrācijas tempu";
- J. dalībvalstīm un ES iestādēm droši jāķeras pie tiem institucionālajiem, finanšu un politiskajiem faktoriem, kas nosaka Savienības spēju integrēt jaunas dalībvalstis;
- K. tādēļ vispirms ir rūpīgi jāizanalizē ietekme, kādu palielināts dalībvalstu skaits var atstāt uz Savienības kohēzijas politikas darbībām un tās finansēm;
- L. spēja integrēt ir jēdziens, kas arvien attīstās, un tas regulāri jāvērtē, ņemot vērā jaunus apstākļus;
- M. spēja integrēt pamatojas uz objektīviem kritērijiem un tā ir saistīta ar patiesām problēmām, tādēļ to nedrīkst jaukt ar sabiedrības uztveri par turpmākās paplašināšanas gaitas ietekmi,
- N. spēja integrēt nav jauns kritērijs, kas jāattiecinā uz kandidātvalstīm, bet gan priekšnosacījums sekmīgai paplašināšanai un Eiropas integrācijas procesa padziļināšanai; atbildīga par to, kā uzlabot tās spēju integrēt jaunas dalībvalstis, ir pati Eiropas Savienība, nevis kandidātvalstis;
- O. valstīm, kas pievienojas un kandidātvalstīm ir jāatbilst pievienošanās kritērijiem, ko apstiprināja Kopenhāgenas Eiropadomē (Kopenhāgenas kritērijiem) un citām saistībām, kuras izriet no ES līgumiem un divpusējiem nolīgumiem,
1. piekrt Komisijai, ka iepriekšējais paplašināšanas process ir bijis sekmīgs, tas ir nostiprinājis Eiropas Savienību, veicinot tās ekonomisko izaugsmi, pastiprinot tās nozīmi pasaulē un sekmējot jaunu ES politikas darbību attīstību, kā arī ir veicinājis demokrātiju, mieru un pārticību Eiropā; uzsver, ka visumā paplašināšana ir viens no visefektīvākajiem ES ārpolitikas un konfliktu novēršanas politikas instrumentiem; atgādina, ka šo panākumu pamatā bija plašais atbalsts iepriekšējiem paplašināšanas procesiem, kuru mērķis bija īstenot Eiropas integrācijas sākotnējo pamatuzdevumu — atkal apvienot Eiropas kontinentu pēc tā politiskās sadalīšanas 20. gadsimtā;

Trešdiena, 2006. gada 13. decembris

2. tomēr atzīmē, ka no iepriekšējās pieredzes var gūt mācību, it īpaši to, ka katra kandidātvalsts jāvērtē pēc tās nopelniem, par tās pievienošanas jārūnā saskaņā ar grafiku, kurš pamatots uz efektīvu atbilstību Kopenhāgenas kritērijiem, un ka jāatturas no pārāk ātras galīgā pievienošanas datuma noteikšanas;
3. uzskata, ka šīs mācības jāizmanto, lai izlabotu paplašināšanas procesa kvalitāti un pārredzamību;
4. uzskata, ka Savienībai jāievēro saistības pret valstīm, kurām jau ir izredzes pievienoties, ar nosacījumu, ka šīs valstis atbilst Kopenhāgenas kritērijiem, lai kļūtu par ES dalībvalsti, un pilda ar tiem saistītos pienākumus; uzsver, ka šo saistību izpilde šīm valstīm dod spēcīgu stimulu reformu īstenošanai;
5. piekrīt, ka konsolidācija, nosacītība un saziņa ir ES paplašināšanas stratēģijas pamatprincipi; uzskata, ka turpmāk, pirms uzņemties jebkādas saistības attiecībā uz paplašināšanos, būs daudz rūpīgāku nekā jebkad iepriekš jāizskata jautājums par Savienības spēju integrēt gan no institucionālā, gan finanšu, gan politiskā viedokļa;
6. tādēļ pauž nožēlu, ka Komisija nav sniegusi pietiekami rūpīgu to jautājumu analīzi, kuri ir jāatrisina pirms Savienība var turpināt paplašināšanas procesu;
7. uzskata Paziņojuma 1.pielikuma Īpašo ziņojumu par Eiropas Savienības spēju integrēt jaunus dalībniekus par neveiksmīgu atbildi uz Parlamenta pieprasījumu augstākminētās 2006. gada 16. marta rezolūcijas 5. punktā sniegt "ziņojumu ..., kurā izklāstīti principi, kas pamato šo jēdzienu";
8. uzskata, ka Eiropas Savienības spēja integrēt būtībā balstās uz trim pilāriem, proti, tās iestādēm un to leģitimitāti, kā arī spēju darboties un demokrātiski un kvalificēti pieņemt lēmumus jaunos apstākļos, tās finanšu resursiem un šo resursu kopējo ieguldījumu ekonomiskajās un sociālajā kohēzijā, un paplašinātās Eiropas Savienības spēju īstenot tās politiskos mērķus;
9. atgādina, ka pati Savienība, nevis kandidātvalstis ir atbildīga par to, kā uzlabot ES spēju integrēt jaunas dalībvalstis;
10. uzskata, ka ES var sagaidīt no tās pilsoņiem pozitīvu attieksmi pret paplašināšanos tikai tad, ja tie redz, ka Eiropa dod pozitīvus rezultātus; tādēļ uzsver, ka spēju integrēt nevar skatīt šķirti no ES spējas darboties; uzskata, ka paplašināšanai ir jābūt Savienības pilsoņu dienas kārtībā un par to attiecīgi jāziņo;
11. uzskata, ka Eiropas Savienības sekmīgas darbības pamatā ir tas, ka visi tās locekļi pilnībā pieņem universālās vērtības, uz kurām balstās Eiropas Savienība kā politisks projekts: neatņemamās un nepārkāpjamās cilvēktiesības, brīvība, demokrātija, līdztiesība un tiesiskums, kuri veido Eiropas identitāti;
12. uzskata, ka jebkurš neveiksmīgs centiens nodrošināt to, lai ES spēja integrēt atbilstu tās paplašināšanas plāniem, vājinās ES gan iekšēji, gan ārēji un samazinās ieguvumus, ko lielāks dalībvalstu skaits dos visiem ES locekļiem, un ka šīs sekas nevar kompensēt, paplašinot Savienības ārējās robežas;
13. kritizē Komisiju par tās virspusējo pieeju institucionālajiem aspektiem un šajā sakarā atsaucas uz tā 2006. gada 13. decembra rezolūciju par ES spējas integrēt jaunas dalībvalstis institucionālajiem aspektiem ⁽¹⁾;
14. atgādina tā augstākminētās 2006. gada 19. janvāra rezolūcijas noteikumus un no jauna apstiprina, ka pēc Bulgārijas un Rumānijas pievienošanās Nicas Līgumā nav paredzēts atbilstošs pamats turpmākam paplašināšanas procesam;
15. tādēļ mudina valstu un valdību vadītājus pabeigt konstitūcijas pieņemšanas procesu līdz 2008. gada beigām, kā to paziņoja Briseles Eiropadomes 2006. gada jūnija sanāksmē, lai ļautu Savienībai darboties daudz efektīvāk, pārredzamāk un demokrātiskāk, kas ir priekšnosacījums turpmākajam paplašināšanas procesam;

(1) P6_TA(2006)0569.

Trešdiena, 2006. gada 13. decembris

16. atgādina valstu un valdību vadītājiem, ka viņu pienākums ir pabeigt šo procesu līdz nākamajām Eiropas vēlēšanām, lai novērstu jebkādas kavējumus patlaban notiekošajās pievienošanās sarunās;
17. uzsver, ka Savienības institucionālā reforma ir pati par sevi nepieciešama, neatkarīgi no turpmākās paplašināšanas gaitas, un tā jāveic ļoti rūpīgi un nekavējoties;
18. apstiprina, ka pievienošanās sarunu attīstība būs atkarīga no katra sarunu partnera nopelniem un sasniegumiem;
19. atzinīgi vērtē un atbalsta Komisijas apņemšanos uzlabot pievienošanās procesa kvalitāti, ieviešot tajā konkrētus kritērijus, padarot to pārredzamāku un šī procesa būtiskākajos posmos sistemātiski vērtējot tā ietekmi uz galvenajām politikas jomām;
20. uzskata, ka 2008.-2009. gadā paredzētajā Savienības budžeta pārskatīšanā jāņem vērā pašreizējo kandidātvalstu un varbūtējo kandidātvalstu integrācija nākotnē;
21. norāda, ka Komisijas paziņojumā nav pilnībā izvērtētas turpmākā paplašināšanas procesa finansiālās sekas, un aicina Komisiju, pirms uzņemt jaunas dalībvalstis, sniegt skaidrus un ticamus provizoriskos aprēķinus par turpmākā paplašināšanas procesa ietekmi uz budžetu;
22. atkārtoti pauž viedokli, ka šī diskusija aptver sarežģītus jautājumus, kas varētu būt saistīti ar Kopienas kopējo politisko darbību, tostarp tās kohēzijas politikas jomām;
23. uzskata, ka nekavējoties ir jāsāk apsvērt turpmākā paplašināšanas procesa finansiālo ietekmi, kura sarežģītību netieši atzina valstu un valdību vadītāji, atsakoties ņemt to vērā 2007.-2013. gada finanšu shēmā; aicina Vispārējo lietu padomi un Ekonomikas un finanšu padomi (ECOFIN) sarīkot kopīgas debates par šo jautājumu;
24. uzsver, ka pievienošanās sarunās, pretēji tam, kā tas noticis līdz šim, lielāka nozīme jāpiešķir Kopenhāgenas Eiropadomē noteikto politisko kritēriju, tostarp tiesiskuma jomā, ievērošanai, un ka šie kritēriji tieši jāsaista ar sarunu uzsākšanu un to vispārējo gaitu;
25. šajā skarā atzinīgi vērtē to, ka pašreizējo sarunu struktūrā tiek iekļauta politiskiem jautājumiem veltīta sadaļa par tiesu varu un pamattiesībām, kura ES iestādēm ļaus rūpīgi pārbaudīt šajās izšķirošajās jomās panākto progresu;
26. uzskata, ka iepriekšējās paplašināšanās reizēs sarunu sākotnējos posmos nepietiekama uzmanība pievērsta progresam tieslietu jomā, korupcijas apkarošanā un pamattiesību ievērošanā; sola daudz aktīvāk iesaistīties pievienošanās procesa uzraudzībā, īpašu uzmanību veltot tā politiskajiem aspektiem, un aicina Padomi rīkoties tāpat un dot kandidātvalstīm skaidrus un pienācīgi pamatotus ieteikumus, nevis ņemt vērā tikai sarunu tehnisko progresu;
27. atgādina par 2003. gada 19.-20. jūnija Saloniku Eiropadome Rietumbalkānu valstīm dotajām nepārprotamajām izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai; pilnībā apņemas aizstāvēt šīs izredzes, kuras ir jāsauglabā, lai šajā reģionā saglabātu stabilitāti un mieru; atgādina šīm valstīm, ka katru no tām vērtēs, pamatojoties uz šīs valsts nopelniem, un ka no šī vērtējuma būs atkarīgs ātrums, ar kādu tās varēs integrēties ES;
28. atzinīgi vērtē Padomes 2006. gada 13. novembra lēmumu pieņemt pilnvaras sarunām ar Rietumbalkānu valstīm par vīzu režīma atvieglošanu un atpakaļuzņemšanas līgumiem kā pirmo soli, lai veicinātu cilvēku savstarpējos kontaktus starp šīm valstīm un ES; tomēr uzsver, ka sarunu mērķis ir panākt bezvīzu režīmu ceļošanai;
29. atzinīgi vērtē kandidātvalsts Horvātijas nemītīgo progresu ceļā uz tās integrāciju ES un aicina abu pušu sarunu partnerus saglabāt šajās sarunās sasniegto attīstības tempu, lai panāktu ātrāku to noslēgšanu;

Trešdiena, 2006. gada 13. decembris

30. ņem vērā Komisijas 2006. gada progresa ziņojumu par Turciju, kurā līdz ar secinājumu, ka politiskās reformas Turcijā turpinās, tiek norādīts, ka to ātrums ir samazinājies, un tiek apstiprināti tie reformu procesa trūkumi, kas jau bija izklāstīti Eiropas Parlamenta 2006. gada 27. septembra rezolūcijā par Turcijas progresu ceļā uz pievienošanu; pieprasa, lai tajā ietilptu arī nosacījums, ka Turcija ratificē un pilnībā īsteno EK un Turcijas partnerības protokolam ar desmit jaunajām ES dalībvalstīm pievienoto papildprotokolu, ko atbilstīgi ES 2005. gada 21. septembra deklarācijai Turcija parakstīja 2005. gada jūlijā;

31. uzsver, ka Turcijas atteikšanās pilnībā ievērot papildprotokola noteikumus nopietni apdraud pievienošanās sarunu sekmīgu attīstību; norāda, ka Padomes lēmums neuzsākt sarunas par astoņām svarīgām sadaļām, kuras attiecas uz politikas jomām atbilstīgi Turcijas noteiktajiem ierobežojumiem Kipras Republikai, un provizoriski neslēgt nevienu sadaļu ir neizbēgama atbilde uz Turcijas nostāju šajā jautājumā; mudina Turciju uz konstruktīvu sadarbību, lai nodrošinātu papildprotokola pilnīgu īstenošanu iespējami īsā laikā; šajā sakarā atbalsta aicinājumu Komisijai iesniegt ikgada ziņojumus par progresu jautājumos, kas iekļauti 2005. gada 21. septembra ES deklarācijā.

32. pauž patiesu nožēlu par to, ka Somijas prezidentūras centieni rast risinājumu pašreizējam strupceļam attiecībā uz papildprotokola pilnīgu īstenošanu no vienas puses un turpmāku Kipras turku kopienas izolācijas mazināšanu no otras puses nav devuši pozitīvus rezultātus; aicina Vācijas prezidentūru apņēmīgi turpināt šos centienus ciešā sadarbībā ar ANO centieniem;

33. uzskata, ka Eiropas Savienībai jābūt gatavai pieņemt grafiku, lai nodrošinātu to, ka iepriekšminētos mērķus var sasniegt pieņemamā laikposmā;

34. mudina Padomi jaunas saistības uzņemties tikai pēc tam, kad ir rūpīgi izanalizētas šo saistību institucionālās, finansiālās, politiskās un sociāli ekonomiskās sekas; tādēļ aicina Komisiju sniegt visaptverošu ietekmes novērtējumu ik reizi, kad tā izskata jaunus pieteikumus dalībai ES un kad tā sniedz ieteikumus par sarunu uzsākšanu vai nobeigšanu;

35. atgādina, ka pievienošanās sarunu laikā, kad Padome, vienprātīgi rīkojoties, pēc Komisijas priekšlikuma nosaka kritērijus par sarunu uzsākšanu vai pabeigšanu attiecībā uz katru pievienošanās līguma nodaļu, dalībvalstīm jārikojas objektīvi attiecībā uz visām pievienošanās sarunvalstīm un tām jāatturas no veto tiesību izmantošanas citiem mērķiem, izņemot tos, kas ir nozīmīgi attiecīgajai nodaļai;

36. uzskata, ka Parlamenta piekrišanas tiesības būtu jāpiemēro ne tikai pēc sarunu procesa beigām, bet arī pirms līdzdalības sarunu uzsākšanas;

37. atzīmē, ka laikā, kad ES turpina ar Balkānu valstī jau iesāktās sarunas par paplašināšanos un uzsāk jaunas sarunas, jautājums par endēmiskās korupcijas un reģionālo organizētās noziedzības tīklu pakarošanu kļūst par arvien nozīmīgāks ceļā uz pievienošanu; tādēļ stingri iesaka pastiprināt esošos paplašināšanas instrumentus un par to galveno mērķi atzīt cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību, īpašu uzmanību veltot valsts iestāžu administratīvās kapacitātes palielināšanai un pārrobežu sadarbības uzlabošanai;

38. atgādina dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ka to pienākums ir pienācīgi informēt sabiedrību par iepriekšējās paplašināšanas nestajiem ieguvumiem un riskiem, kas saistīti ar turpmāko paplašināšanas procesu, un visā pievienošanās procesa gaitā tiem ir vienbalsīgi jāsniedz sabiedrībai skaidrojumi par pieņemtajiem lēmumiem;

39. tādēļ aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm, Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentiem, lai sabiedrībai daudz efektīvāk darītu zināmu paplašināšanas darba kārtību, tādējādi uzlabojot šī procesa pārredzamību;

40. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu, ka sabiedrībai jādara zināmi izvērtēšanas ziņojumi, kritēriji sarunu sadaļu atvēršanai un ES galīgā kopēja nostāja;

Trešdiena, 2006. gada 13. decembris

41. mudina Komisiju sniegt daudz precīzāku tās "pastiprinātās kaimiņattiecību politikas" definīciju un sīki paskaidrot, ko šāda veida attiecības ietver;
42. atkārtoti aicina Komisiju un Padomi iesniegt visām tām Eiropas valstīm, kurām patlaban nav izredžu uz līdzdalību ES, tādus priekšlikumus par ciešām divpusējām vai daudzpusējām attiecībām ar ES, kuri atbilst to īpašajām vajadzībām vai interesēm; uzsver, ka valstis, kurām ir patiesas izredzes uz līdzdalību ES, pašas var izlemt, vai pievienoties vai nepievienoties šai daudzpusējai sistēmai kā starpsolim ceļā uz pilntiesīgu līdzdalību ES;
43. šajā sakarā aicina Komisiju un Padomi apsvērt iespēju kā pastiprinātās kaimiņattiecību stratēģijas daļu un papildus stratēģijām, kas paredzētas attiecībās ar citām valstīm, izstrādāt kopēju ES reģionālo politiku plašākā Melnās jūras apgabalā ar mērķi veidot spēcīgākas divpusējas vai daudzpusējās ekonomiskās un politiskās attiecības starp ES un visām šī apgabala valstīm, it īpaši attiecībā uz brīvu tirdzniecību, kā tas ir gadījumā ar Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības līgumu, ieguldījumiem, energoapgādes drošību un migrācijas politiku;
44. uzskata, ka iepriekš minētās izvēles, kuras piedāvā plašāku darbības iespēju spektru, varētu būt patiesa un vilinoša iespēja, kas, neizslēdzot pilnu līdzdalību, piedāvātu partnervalstīm stabilu ilgtermiņa perspektīvu saistībā ar tiesiski noformētām attiecībām ar ES un dotu nepieciešamo stimulu, lai attiecīgajās valstīs sekmētu nepieciešamo iekšējo reformu īstenošanu;
45. šajā sakarā aicina Komisiju un Padomi apsvērt iespēju korigēt Kopienas palīdzību, ņemot vērā saņēmējvalstu sasniegto progresu to reformu īstenošanā, kas nepieciešamas šo valstu integrācijas procesam Eiropā;
46. uzsver, ka lai gan Krievija nav nedz ES kandidātvalsts, nedz arī Eiropas kaimiņattiecību politikas dalībniece, tomēr attiecības ar ES lielāko kaimiņvalsti ir ļoti svarīgas, ņemot vērā jebkuru ES turpmākas paplašināšanas stratēģiju; uzstāj, ka ņemot to vērā, ES ir jāturpina centieni veidot vienreizēju un plaša spektra partnerību ar Krieviju, iekļaujot tajā tirdzniecības un enerģijas, bet galvenokārt jau visus cilvēktiesību un demokrātiskās jautājumus;
47. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu, pievienošanās valstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem.

P6_TA(2006)0569

Eiropas Savienības spējas integrēt jaunas dalībvalstis institucionālie aspekti

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Eiropas Savienības spējas integrēt jaunas dalībvalstis institucionālajiem aspektiem (2006/2226(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu,
- ņemot vērā prezidentūras secinājumus Eiropadomes sanāksmēs, kuras notika 1993. gada jūnijā Kopenhāgenā, 1995. gada decembrī Madridē, 1997. gada decembrī Luksemburgā, 2003. gada jūnijā Salonikos, 2004. gada decembrī un 2005. gada jūnijā un 2006. gada jūnijā Briselē,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Paplašināšanās stratēģijas dokuments — 2005" (COM(2005)0561),